

[Formanden.]

Medlem af folketinget Grøndahl har meddelt mig, at han ønsker til justitsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Vil ministeren være villig til at foreslå strafferammen skærpet for biltyveri?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om udskydelse af 13. alm. vurdering m. v.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 119) findes i tidenden sp. 4862, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 727).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Aage Fogh: Jeg vil gerne, inden vi her ved tredje behandling træffer afgørelse vedrørende dette lovforslag, have lov til at gøre opmærksom på, at jeg betragter det som en ulykke, at vi udskyder vurderingen fra 1964 til 1965.

Jeg har nok bemærket, at der har været ført en voldsom agitation imod grundskyldslovgivningen, og jeg har også bemærket, at denne agitation hidrører fra Københavns omegn. Det kunne måske derfor være rimeligt at gøre opmærksom på, at der i den betænkning, som forleden dag kom om det forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af grundstigningsskylden, som venstre og de konservative havde fremsat, findes en opgørelse over, hvad der i de forskellige omegnskommuner skal svares i grundstigningsskyld efter gældende lov. Her oplyses det for Gladsaksens vedkommende, at der er 922 ejendomme i vurderingsdistriktet. Af disse er der 892, der skal svare grundstigningsskyld; de skal svare 213.004 kr. Men af disse 892 ejendomme er der 505, der er fritaget, og de er fritaget for et beløb på 67.408 kr. Man kommer til det slutresultat, at der er 387 ejendomme, der skal svare grundstigningsskyld med et beløb på 145.596 kr.

Når man nu ved, at der skal svares 4 pct., og man ved, der er 387 om at svare det,

så tror jeg nok, jeg i al beskedenhed tør sige, at den voldsomme agitation, der er ført — først og fremmest fra det ærede medlem hr. Gottschalek-Hansen og uden for tinget igennem Berlingske Tidende — er gået helt over gevind. Der er jo ingen penge i dette forslag. Derfor anser jeg det for at være helt urimeligt, at regeringen på det grundlag blev så bange, at man udsætter selve den almindelige vurdering og dermed udskyder konstateringen af den almindelige forhøjelse af grundværdierne. Det anser jeg for at være en meget stor fejl.

Jeg kan i samme forbindelse gøre opmærksom på, at jeg er helt overbevist om, at den politik, vi her fører, vil være medvirkende til at fremme inflationen i den kommende tid. Det ærede medlem hr. Gottschalek-Hansen ved fra de forhandlinger, vi har haft i pristalsnævnet i formiddags, at vi med den fart, vi har på i øjeblikket, efter al sandsynlighed vil nå dertil, at julipristallet stiger så meget, at der falder en ny lønportion. Jeg anser den udvikling for at være farlig, og jeg tror, at den jordlovgivning, vi er i færd med at gennemføre i øjeblikket, hvor vi er helt hæmningsløse med hensyn til fritagelse for stigninger, vil få indflydelse på stigningen. Derfor beklager jeg, at folketinget nu vil udsætte den almindelige vurdering. Det havde ikke været nødvendigt. Jeg indrømmer, at der er visse skavanker ved grundstigningsskylden. Dem kunne vi have rettet, men at udsætte den almindelige vurdering og dermed udsætte beskatningen af de øgede værdier anser jeg for at have en uheldig indflydelse, idet det vil stimulere inflationen i den kommende tid.

Axel Kristensen: Jeg finder ingen grund til at optage en diskussion med det ærede medlem hr. Aage Fogh om disse spørgsmål. Vi har faktisk haft 4 behandlinger af denne sag her i tinget i forvejen, idet emnet har foreligget på to forskellige måder. Jeg skal kun sige, at alle disse gennemsnitsberegninger — det har jeg sagt tidligere — ingen værdi har. Det er urimelighederne over for den enkelte, det rammer, som det kommer an på, og en ny vurdering, hvor værdierne var blevet fordoblet, og hvor dette havde ramt enkelte — ikke mange måske, men efterhånden flere — ville vi ikke være med til.

[Axel Kristensen.]

Når jeg har taget ordet, skyldes det derimod en artikel i Politiken; jeg er først blevet gjort opmærksom på den i dag, den er fra mandag den 27. april. Der står under overskriften „Gruppe 61 og 62“, at oppositionen oprindeligt havde foreslået, at alene 1964-vurderingen ingen virkninger skulle have. Dette er en afgørende fejltagelse, idet der i vort forslag til folketingsbeslutning står:

„stigning i grundstigningsskylden som følge af årsomvurderingen pr. 1. september 1963 undgås.“

Vort forslag gik altså ud på, at årsomvurderingen i 1963 ingen virkninger skulle have. Politikens oplysning er altså forkert, og den oplysning, at vi skulle have tiltrådt dette efter et ændringsforslag fra regeringens side, er heller ikke rigtig.

Endelig fremhæver Politiken i artiklen, at de, der har fået foretaget årsomvurdering i 1961 og 1962, bliver ladt i stikken. Der er hertil at sige, at oppositionen ønskede, at vi skulle have afholdt vurderingen i 1964, og at vi så kunne have afskaffet al grundstigningsskyld fra 1. april 1965. Det var altså kun blevet i ét år, disse skatteydere skulle have båret virkningerne af årsomvurderingen. Dette søgte vi at fastholde i udvalget ved at foreslå, at man afholdt den almindelige vurdering i 1964, men udskød virkningerne. Så kunne regeringens ændringer være udarbejdet til den tid — det står i betænkningen, så det kunne Politikens redaktion også have læst dér — og så kunne vi have fået den endelige ordning til at træde i kraft pr. 1. april 1965. Vi beklager, at det ikke kunne lade sig gøre. Det er altså ikke vor skyld, at de, der har fået årsomvurdering i 1961 og 1962, får virkningerne at føle i 2 år.

Men det afgørende er, at regeringen og regeringspartierne i denne sal har erklæret, at de mindst vil gå tilbage til 1960-vurderingen, og at den uret, man kan tale om over for dem, der har fået foretaget årsomvurdering i 1961 og 1962, altså består i, at de skal betale skatter, som de allerede har måttet betale i nogle år, 1 eller 2 år til. . .

Formanden: Jeg henstiller, at samtalerne i salen begrænses til det mindst mulige.

Axel Kristensen: Dette kan vi, der er modstandere af grundstigningsskylden, selvfølgelig kun beklage. Men det er nu sådan, at når der er en lovgivning på et område, tager det en vis tid at omforme eller afskaffe den. Hvis vort forslag til folketingsbeslutning var blevet vedtaget, ville loven have været væk om et år. Som det er nu, vil det tage 2 år; det har vi måttet enes om i udvalget for at komme så langt, som vi er kommet. Jeg synes, vi er kommet et vist stykke frem. Vort standpunkt er altså stadig, at det hele skal afskaffes.

Gottschalek-Hansen: Det ærede medlem hr. Aage Fogh søgte at bagatellisere den aktivitet, som venstre og det konservative folkeparti — og det ærede medlem nævnte også dagbladet Berlingske Tidende — har udfoldet imod grundværdistigningsafgiften. Jeg kunne passende minde det ærede medlem om, at også dagbladet Politiken har været meget dynamisk i så henseende og taget afstand fra denne efter vor mening urimelige lov.

Når det ærede medlem siger, at der jo ingen penge er i det, og at man skyder over målet og gør alt for megen blæst ud af en ting, som ikke er noget, er der den sandhed i det, at der ikke er penge i det for staten, og derfor kunne man lige så godt ophæve loven, det er inkonsekvent at bevare den. Men der er penge i det for dem, der rammes af denne fuldstændig vilkårlige og urimelige lov, hvori også regeringspartierne har erkendt og indrømmet at der er ting, der skal rettes.

I øvrigt er det ærede medlems tale jo post festum nu ved tredje behandling af loven om udsættelse af den 13. alm. vurdering, da vort forslag er stemt ned. Det er ikke ensbetydende med, at denne sag, der nu bliver gemt, er glemt. Vi vil vende tilbage til den, når tiden er moden dertil.

Det ærede medlem taler om inflation, og det er rigtigt, at vi i dag til morgen har været samlet i pristalsnævnet og har kunnet registrere, at der siden 1. januar 1963 og indtil dato er sket en pristalsstigning på 4,2 points eller 4,2 pct. — det bliver det samme, når udgangspunktet er 100. Det er ganske interessant at se, at der i det årsmål — altså i løbet af 1 år og 3 måneder

[Gottschalck-Hansen.]

— er sket en forringelse i pengenes købekraft og værdi, der stort set modsvarer det, man kan oppebære i rente ved at anbringe sine midler i banker og sparekasser. D. v. s. at de mennesker, der er henvist til at leve af en opsparat kapital, får nul ud af det, fordi pengenes købekraft er forringet med det samme som det, de får i udbytte.

Når der tales om inflation, er det jo rigtigt, at af de 4,2 pct. hidrører de 3,5 pct. fra tjenester og varetydelser og kun 0,7 pct. fra boligen, men boligens pris hviler jo ikke udelukkende på grund- og ejendomspriserne; de influerer derpå, det erkender jeg, men det er ikke således, at man kan sætte lighedstegn mellem de 0,7 points og den merudgift for boligen, som er en realitet.

Endelig vil jeg minde det ærede medlem om, at det konservative folkeparti, venstre og også jeg personligt gang på gang har talt om, at vi ikke under nogen form eller på nogen måde vil holde hånden over ublu spekulation. Vi har vist forhandlingsvilje over for en lov om en frigørelsesafgift; vi mener, at selve spekulationsproblemet i øvrigt skattemæssigt bliver ramt af den nugældende lov.

Det er imidlertid en kendsgerning, at de love, vi her taler om, ikke kan modvirke nogen form for spekulation. Hvis det var tilfældet, var der ikke noget problem. Så havde det været løst, men der er stadig spekulation, og den finder vi skal rammes, men blot ikke ved en lov, der efter vor mening er så urimelig og vilkårlig som den nugældende.

I øvrigt skal jeg på mit partis vegne, ligesom jeg gjorde det ved anden behandling, anbefale det af ministeren fremsatte lovforslag om en udsættelse af den 13. alm. vurdering.

Aage Fogh: Blot et par bemærkninger til de to foregående talere. Det har altså ved de undersøgelser, der er foretaget, vist sig, at den gennemsnitlige afgift for beboerne i Gladsaxe er meget, meget ringe. Så siger det ærede medlem hr. Axel Kristensen: ja vel, men det er nogle ganske enkelte, det går ud over. Det er jeg indforstået med, og derfor er jeg villig til at gå med til at lempe det for disse enkelte. Det er imidlertid ikke nødvendigt for at lempe det for disse en-

kelte, at udsætte hele vurderingen af Danmarks jord fra 1964 til 1965. (*Gottschalck-Hansen:* Det er regeringens forslag!). Ja, ja, men alligevel stemmer jeg ikke for det. Jeg er godt klar over, at jeg er alene om det, men jeg gør opmærksom på, at dette forslag sammen med andre ting er et led i den helhed, der giver fare for inflation. Der, hvor der er penge, er dér, hvor jorden overgår fra landbrugsjord til byggejord. Når der betales 11 gange vurderingsprisen uden for København, er det, der kommer penge i det. Hvem kommer til at betale det? Det gør den ungdom, der skal have sin bolig dér i fremtiden. Derfor er det en ungdomsfjendsk politik, vi fører, og derfor anbefaler jeg at stemme imod og at lade vurderingen foretage i 1964.

Axel Kristensen: Jeg vil blot fastslå, at det er regeringens forslag om udskydelse. Det var en betingelse for at få betydelige forbedringer i forslaget, at vi accepterede denne udskydelse. Det er altså det ærede medlem hr. Aage Foghs eget parti, der har ansvaret for udskydelsen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 123 stemmer mod 1; 6 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om fritagelse for grundstigningsskyld for skatteårene 1961-62 og 1962-63 af landbrugsejendomme.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 121) findes i tidenden sp. 4872, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 729).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.